

har i gang her og nu, og jeg forstår, at man i en eller anden forstand mener, at kombinationen af de to ting burde gøre os glade, for så havde man også en klimatilpasningsstrategi. Nu er sagen jo bare den, at ved at beskrive den udfordring, vi står over for, beskrive, hvad man gør i dag, vel vidende at man skal gøre noget andet og mere i fremtiden, og så beskrive, hvad man kunne forestille sig man gjorde i fremtiden, samtidig med at man siger, at det må vi finde ud af i løbet af de kommende år – hvem der skal gøre det, og hvornår det skal gøres – har man lige præcis ikke fremlagt nogen klimatilpasningsstrategi, men allerhøjest en problemstilling, en problemformulering og så et idékatalog. Det mener vi sådan set er helt utilstrækkeligt i den nuværende situation.

Jeg forstår selvfølgelig godt, at regeringen kan have en klar interesse i ikke at beskrive alt for præcist, hvad det er, man gerne vil have kommunerne til at gøre, fordi man vil være fuldstændig sikker på, at kommunerne ikke kan bruge det her som anledning til at komme og sige, at de så har brug for flere penge. Man vil på den ene side holde kommunerne i et økonomisk jerngreb og på den anden side sige, at de selv må finde ud af, hvordan de klarer klimatilpasningen. Det kan selvfølgelig heller ikke udelukkes, at når Kommunernes Landsforening i den her sag gør opmærksom på, at man sådan set meget gerne så, at der blev lavet nogle aftaler i fællesskab, kunne det godt hænge sammen med, at KL kunne opfatte det, at der blev lavet aftaler i fællesskab og udviklet en strategi, som var national, og som var udviklet sammen med staten, som noget, der også medførte, at man så med en vis ret kunne gøre gældende, at man havde brug for flere penge. Men det, at KL kunne have den bagtanke, ændrer ikke ved, at de har ret: at der er brug for en national strategi.

Så kan jeg selvfølgelig godt sige, at hr. Morten Messerschmidt nævnte, da vi snakkede om, hvorvidt det nu var staten eller kommunerne, der skulle have ansvaret for digerne, at så kunne hr. Morten Messerschmidt være med. Nu har det ikke noget selvstændigt formål at føre debatterne sådan, at hr. Morten Messerschmidt bliver sat af, så det er sådan set fint nok. Men pointen er jo, at det også er af de vigtige spørgsmål, som vi ikke bare kan overlade til den enkelte kommune at tage stilling til, nemlig spørgsmålet om, om der skal bygges diger eller ikke bygges diger. Vi har brug for, at vi i fællesskab diskuterer os frem til, analyserer os frem til en differen-

tieret strategi, hvor vi nogle steder uden tvivl vil sige, at her bygger vi diger, fordi vi har nogle områder, vi godt vil beskytte, og andre steder gør vi det ikke. Det er jo forholdsvis indlysende, at hvis ikke man lægger en national strategi, hvor kommunerne og staten i fællesskab beslutter, hvordan det her skal gribes an, kan man få nogle meget selvmodsiggende strategier, nogle strategier, der kan føre til et negativt i stedet for et positivt resultat.

Det er også klart, når vi snakker om, hvordan vi sikrer, at klimaforandringerne i fremtiden ikke ødelægger naturen, at det så handler om at have en national strategi for sammenhængende naturområder. For det er – også når man læser regeringens egne papirer – jo forudsætningen for, at man kan sikre, at der stadig væk kan være forskellighed i naturen, og ikke risikerer, at det bliver en meget ensartet natur.

Det sidste: Når man snakker om spørgsmålet om landbrugets udvikling i fremtiden, så er det jo også helt klart, at hvis ikke man skal risikere større forurening, større miljøødelæggelse i fremtiden, kræver det en fælles national indsats i forhold til landbrugspolitikken. Det er efter vores opfattelse i virkeligheden endnu et argument for at fokusere på den omstilling til økologi, som jeg nu har forstået at Socialdemokraterne også har gjort til en del af grundlaget for deres politik, og som vi derfor formentlig også kan komme i gang med at arbejde hen imod.

Der er altså brug for konkrete beslutninger om, hvad der skal laves; der er brug for, at Folketinget og regeringen tager et medansvar for de beslutninger, og det skal selvfølgelig ske i samarbejde med kommunerne.

KL 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Ny Alliances ordfører, og det er hr. Anders Samuelsen.

KL 15:16

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

Én ting er helt sikker, og det er, at vi ikke bliver færdige med debatten om klimaet foreløbig, sikkert ikke inden for de første 100 år.

Men når det er sagt, er det vigtigt for mig på Ny Alliances vegne at tage udgangspunkt i en erkendelse – en erkendelse af, at ethvert parti-program vil have en tendens til at hævde, at alt skal løses her og nu, give indtryk af, at stort set alt er lige vigtigt, på trods af at vi selvfølgelig alle sammen godt ved, at enhver indsats er mindre end fuldkommen, og at mange indsatser er